

Längs gatorna

Ja,

jag vill ha det imperfekta,
Det ofullbordade

- hur skulle jag annars kunna älska någon,
älska mig? –
som sprickorna i tegelväggarna,
de överväxta trädgårdarna
som vänder sig inåt, begrundar sin egen förruttnelse
ingen människa är gud, inte ens jag –
trädgårdarna framför det krackelerade är
tempel
och heliga platser
jag stryker förbi,
de klär av sig sommaren
träden står nakna

ändå blottläggs ingenting

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sorgehantering med Poeter.se id #118854 innehar upphovsrätten